

Tørven af, tager den hjem, naar den er tør, strør under Svinene med den, og saa brænder den bag efter. Det er noget af det vildeste, jeg i den Retning nogen Sinde har hørt. Og det andet Forslag, de have stillet, var ikke stort bedre, det var ganske hen i det blaa, dette Forslag om de 30,000 Kr. til Hedeopdyrkning og Albrydning. Det blev ogsaa fortalt, hvorledes disse Penge skulde anvendes til at bryde Alen op med. Men derovre er man dog saa fornuftig: at holde sig fra Heden med den stærke Al, den er for haard at komme i. Efter dette Forslag fra 2den Behandling vilde Spekulanter udmærket kunne give sig til at dyrke Hede op, naar de toge den lette Hede, som er lettest at behandle, og saa ganske simpelt, naar de havde faaet de 100 Kr. eller saa pr. Td. Land, hvoraf de tjente de 50 Kr., lade den ligge, saa den gik i Lyng igen i Løbet af en halv Snes Aar, og saa kunde de begynde forfra.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at dette deres Forslag havde vakt stor Opsigt i Jylland, men den har virkelig ikke været smigrende for dem, det kan jeg forsikre dem om. Jeg har for nylig været til Stede ved et Møde, hvor ca. 100 jyske Landmænd, dels Repræsentanter for Husmandsforeninger og dels Repræsentanter for Landboforeninger, vare til Stede. Der blev ogsaa denne Sag omtalt Mand og Mand imellem, og hvis det ærede Medlem havde hørt de Bemærkninger, der faldt, og set det lune Glimt, der laa i deres Øjne, medens disse Bemærkninger bleve fremsatte, vilde det ærede Medlem ganske vist kunne have Ret i, at Forslaget havde vakt Opsigt, men sikkert ikke paa nogen for ham smigrende Maade.

Nej, som ogsaa tidligere ærede Talere have fremhævet, har den højtærede Landbrugsminister ganske sikkert Ret i, at naar man skal til at gøre noget i den Retning udover, hvad der nu sker, maa Forslaget komme hertil fra de rigtige Hedebrydere og ikke fra de københavnske Rigsdagsmænd eller Raadmænd. De kunne være meget fornuftige og dygtige Mænd paa deres Omraade, men det vilde jo ogsaa være for meget forlangt, at de skulde kunne være sagkyndige paa alle mulige Omraader, og navnlig da paa den jyske Hedeopdyrkning. Men for øvrigt er det ogsaa klart nok, hvad ligeledes ærede Talere have bemærket, at det, det gælder om her, er ikke at trække den Plov, der vender denne Strimmel Hede, nej, vi ere vist alle

klare over, at det, som interesserer de Herrer, og den Plov, som de ville have trukken, er tydelig nok den politiske Plov. Det gælder for dem om at trække en Plov op saa dyb og skarp som muligt tværs gennem den danske Bondestand; det er den egentlige Hensigt med alt dette. „Del og hersk“ er et gammelt Ord, og det er et Ord, som de Herrer Forslagsstillere sikkert ogsaa nok kende.

Men ogsaa til at køre den politiske Plov skal der mere end at sige Hov. Jeg tror, at Bondestanden alligevel føler sig i den Grad som en Enhed og saaledes knyttet sammen ved det fælles Arbejde gennem Tiden og dens Kampe, at jeg ikke tror, at disse Bestræbelser ville lykkes. Det vil ikke lykkes for de Herrer at dele dem og pudse dem paa hinanden, som de have til Hensigt. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gør Ret i at føle sig overbevist om, at Husmændene sikkert ikke længes efter at blive et Nummer i den Stordrift, de Herrer ville praktisere en Gang gennem den socialistiske Stat, naar den har taget alle Produktionsmidlerne i sin Besiddelse. Jeg tror, at det ærede Medlem vil blive skuffet i sine Forventninger.

Saa talte det ærede Medlem om Forholdet mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Jeg kender noget til det Forhold. Jeg kan forsikre ham om, at Forholdet i ethvert Tilfælde for Jyllands Vedkommende er meget godt. Forholdet er der det, at de fremtrædende Mænd, Førerne, Formændene, de, som indtage de ledende Stillinger i de jyske Husmandsforeninger, indtage til Dels ogsaa de ledende Stillinger indenfor de jyske Landboforeninger. Som den sidste ærede Taler fremhævede, er det saaledes, at Landboforeningernes Administration af Statsbevillinger for Tiden faktisk sker ved Husmænd. Sagen er ogsaa den, at Landboforeningerne ikke se skævt dertil, tværtimod, de ofre meget betydeligt af deres egne Midler, netop til disse Sager, til Premiering og til Rejseunderstøttelser til Husmænd. Men efter at Husmandsforeningerne nu ere komne frem, er det fuldkommen rimeligt, som Ministeren ogsaa har foreslaaet i Anmærkningerne, at de faa Indflydelse paa Administrationen og faa den officielt sammen med Landboforeningerne. Men man kan ikke skubbe Landboforeningerne til Side. Som det blev sagt før, er Forholdet det, at der i Jylland alene findes ca. 16,000 Husmænd i Landboforeningerne. Det ærede Medlem siger, at han